

er mellem 2,000 og 3,000 Tdr. Land; Hørs-
holm er saaledes 2,632 Tdr. Land. Af
den Grund er der derfor ingen Anledning
til ikke at oprette et særligt Skovrider-
embede. Og ved Siden af, at Arealet er
tilstrækkelig stort, mener jeg, der her
foreligger en ganske særlig Opgave, saa
der er al mulig Grund til, at dette Lov-
forslag vedtages. Men for saa vidt man
mener, at Arealet er lidt for lille, vil jeg
henlede Opmærksomheden paa, at det fore-
kommer mig, at Kongelunden paa Amager
ganske naturligt bør falde ind under dette
Distrikt. For det første ligger den nær-
mest ved den Skovrider, som kommer til
at bo i Jægersborg Dyrehave, og dernæst
maa man ogsaa sige, at for Beboerne paa
Amager spiller Kongelunden en meget be-
tydelig Rolle som det eneste Sted paa
Amager, hvor de kan komme hen og se
Skov. Min Mening er ikke, at Kongelun-
den skulde omdannes til en Skovpark som
Dyrehaven, men der kunde dog ogsaa der
tages visse æstetiske og landskabelige Hen-
syn til Glæde for Beboerne af Amager.
Selvfølgelig gaar jeg ud fra, at der bliver
taget alt muligt Hensyn til det kongelige
Fasaneri der, men visse Udskæringer og
Udhugninger i Skoven, som ikke paa no-
gen Maade kunde genere Fasaneriet,
kunde maaske glæde Beboerne af Ama-
ger.

Jeg henstiller disse Bemærkninger til
velvillig Overvejelse. Jeg tror, det vil
være rigtigt og nødvendigt, at der gøres
noget for at konstatere, at man her fra
Lovgivningsmagts og den høje Regerings
Side erkender, at Dyrehaven spiller saa
betydelig en Rolle for Hovedstaden og
dens Befolkning og for alle tilreisende, at
en særlig Ordning af Administrationsfor-
holdene der er nødvendig og ønskelig. Og
Dyrehaven frembyder ved sin Skønhed saa
mange gode og smukke Glæder for alle
Københavns Beboere, at man i høj Grad
maa interessere sig for, at den bliver be-
handlet saa smukt og skønt, at enhver,
der kommer derud, kan faa den fulde
Glæde deraf.

Landbrugsministeren (*Anders Niel-
sen*): Jeg bringer den ærede Ordfører
(Piper) min Tak for den Indstilling, som
foreligger her til Sagens anden Behandling,
det vil sige fra Udvalgets overvejende
Flertal; der er jo to ærede Medlemmer i
Udvalget, som har ment ikke at kunne
deltage i denne Indstilling. Det siges ikke
nærmere, hvorfor de ikke kan være med,
de er blot ikke blevet overbeviste af Mini-

sterens Grunde, og det er naturligvis
kedeligt for Ministeren. Hvis man bare
havde søgt at faa mig til at bruge yder-
ligere overbevisende Udtalelser overfor
dem, skulde jeg gerne have været til Rede
dermed, men jeg erindrer ikke, at man fra
Mindretallets Side, hverken her i Salen
eller i Udvalget, har ytret nogen Tilbøje-
lighed til at faa mere overbevisende
Grunde førte frem end dem, som har været
tilstrækkelige overfor de 13 ærede øvrige
Medlemmer af Udvalget, og jeg har heller
ikke Indtrykket af, at man her i Dag fra
Mindretallets Side er særlig ivrig for at
godtgøre, hvor uheldig man staar i Hen-
seende til ikke at have Klarhed over dette
Lovforslags Enkeltheder. Men de 13 Her-
rers Indstilling er mig en Borgen for, at
det høje Ting vil vedtage Lovforslaget,
saaledes som jeg ønsker det vedtaget, og
dette er mig for saa vidt nok. Jeg vilde
naturligvis hellere have, at der var 15 end
13, det lægger jeg ikke Skjul paa, men
naar jeg ikke kan faa de 15, er jeg glad
for de 13.

Den ærede Ordfører betonedes, at det
Skovbrugsomraade, der her er Tale om, er
betydeligt mindre end Gennemsnittet af
Statsskovdistrikterne — jeg forudsætter,
at det var Tanken —, og det er rigtigt.
Men det er ogsaa rigtigt, som det ærede
3die kongevalgte Medlem (Hage) nys
gjorde opmærksom paa, at det er ingen-
lunde det mindste af Statsskovdistrikterne;
selv om man tager de græsbevoksede Are-
aler fra, bliver der dog sikkert to Stats-
skovdistrikter, som er mindre end Skov-
arealet her i dette Distrikt. Men det er
jo ikke derpaa, det til syvende og sidst
kommer an; det, det kommer an paa, er,
om dette Distrikt har saadanne særlige
Forhold, at man maa ønske det ind un-
der en selvstændig Bestyrelse. Og det har
været Ledelsens Betragtning gennem
Aarene; det er i Virkeligheden ogsaa den
Betragtning, Rigsdagen i det mindste stil-
tiende har vedkendt sig, efter at det fra
Landbrugsministeriets Side i 1904 var stil-
let i Udsigt, at man ved gunstig Lejlighed
vilde gaa til at give dette Distrikt en selv-
stændig Bestyrelse. Og det har faktisk
ogsaa været saadan. Ganske vist laa Dis-
triktet under anden Overførsterinspek-
tions Overledelse, men Jagtjunker Petersen
var praktisk taget Skovrider i Henseende
til Magtfuldkommenhed, altsaa for saa vidt
i Realiteten, og ogsaa i Henseende til Løn-
ning. Det, der her sker, er altsaa ikke
nogen stor Omvæltning i de hidtil bestaa-
ende Forhold; det er kun en naturnødvendig